

Sygn. akt: I C 662/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Gryficach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Krystyna Murawka
Protokolant:	st. sekr. sądowy Anna Łuszczak

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2015 r. w Gryficach

sprawy z powództwa(...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko J. M.

o zapłatę

oddala powództwo

SSR Krystyna Murawka.

Sygn. akt I C 662/15

UZASADNIENIE

(...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. wniósł przeciwko J. M. pozew o zapłatę 1.776,82 zł. wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia powództwa i kosztami procesu.

W uzasadnieniu żądania powód podniósł, że dochodzona kwota wynika z umowy bankowej zawartej dnia 31.03.2009 r. (nr (...)) z pierwotnym wierzycielem, tj.(...) (poprzednio (...) Bank Spółka Akcyjna) i pozwaną. Na mocy wskazanej umowy pozwana otrzymała określoną kwotę pieniężną, zobowiązując się do jej zwrotu na warunkach określonych w kontrakcie, a ponieważ nie wywiązała się z obowiązku zwrotu w terminie, niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z odsetkami.

Na dochodzoną kwotę składały się 1.516,98 zł. jako należność główna oraz skapitalizowane odsetki – 259,84 zł., przejęte w drodze cesji wierzytelności, naliczone przez wierzyciela pierwotnego od niezapłaconej należności głównej wynikającej z umowy oraz odsetki ustawowe naliczane przez powoda.

Pozwana prawidłowo zawiadomiona, nie stawiała się na rozprawę i nie złożyła odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 27 września 2013 r. pomiędzy (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną we W., a (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym we W. została zawarta umowa przelewu wierzytelności.

W § 5 ust. 1 umowy cesji zastrzeżono, że przejście wierzytelności na fundusz nastąpi z dniem zawarcia umowy pod warunkiem uiszczenia przez fundusz pierwszej raty ceny, o której mowa w § 4 ust. 3a umowy. Zgodnie zaś z § 4 ust. 3 wyżej opisanej umowy cesji, fundusz zobowiązał się zapłacić cenę przelewem na rachunek banku w trzech ratach, tj. pierwsza rata płatna w dniu zawarcia umowy cesji, zaś druga płatna w terminie do dnia 18 października 2013 r., a trzecia płatna w terminie do dnia 18 listopada 2013 r.

Dowód: odpis umowy przelewu wierzytelności z dnia 27.09.2013 r., k. 9 - 12.

W dokumencie zatytułowanym „wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji” oznaczono: numer klienta (...), datę zwarcia umowy (...).03.2009 r., dane personalne pozwanej oraz jej adres, a także wysokość należności z wyszczególnieniem na: kapitał – 1.608,04 zł., odsetki – 866,68 zł. oraz koszty – 240 zł.

Dowód: wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji, k. 13.

Pismem datowanym na 20 marca 2015 r. i opatrzonym numerem sprawy „ (...)” (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wystosował adresowane do J. M. pismo, w treści którego informowano, iż pozwana posiadać ma dług wynikający z umowy nr (...) z dnia 31.03.2009 r. zawartej z (...) Bank Spółką Akcyjną (aktualnie (...) Bank (...) Spółka Akcyjna). Spłata całości zadłużenia w kwocie 1.768,84 zł. do dnia 27.03.2015 r. lub podpisanie porozumienia ratalnego spowoduje odstąpienie od działań zmierzających do wyegzekwowania należności. Nadto pismem tym informowano pozwaną, iż (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. w dniu 27.09.2013 r. zakupił dług od (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej, a (...) Spółka Akcyjna działa w imieniu i na rzecz funduszu.

Dowód: kopia wezwania do zapłaty z dnia 20.03.2015 r., k. 14 – 15.

W dniu 13 kwietnia 2015 r. został sporządzony wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W. o numerze S/120/281/ (...), z którego wynika, że w księgach rachunkowych funduszu widnieje zapis o wymagalnej wierzytelności przysługującej mającej wobec J. M. z tytułu zawartej w dniu 31.03.2009 r. umowy pożyczki o nr (...) w wysokości 1.776,82 zł., na którą składa się kwota 1.516,98 zł. jako należność główna oraz kwota 259,84 zł. jako kwota odsetek.

Dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji

analitycznej z dnia 13.04.2015., k. 8.

Sąd zważył, co następuje.

Powód nie wykazał istnienia i wysokości dochodzonej wierzytelności, co uzasadniało oddalenie powództwa.

Z art. 6 kc wynika, że strony mają obowiązek wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Konsekwencją norm zawartych w art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. jest nie tylko obowiązek wykazywania twierdzeń dowodami, ale także ponoszenia ryzyka niekorzystnego rozstrzygnięcia dla strony, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń, o ile ciężar dowodu co do tych okoliczności na niej spoczywał.

Jak wynika z uzasadnienia pozwu, w niniejszej sprawie na dowód istnienia i wysokości dochodzonej należności powód złożył umowę cesji, wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu i wezwanie do zapłaty skierowane do pozwanej, powołując się na umowę bankową nr (...) z dnia 31.03.2009 r. mającą zostać zawartą między pozwaną (...) Bankiem Spółką Akcyjną we W. (aktualnie (...) Bank (...) Spółka Akcyjna).

Analiza dokumentów złożonych do pozwu prowadzi do wniosku, że powód nie wykazał istnienia obligacji między pozwaną, a poprzednikiem powoda. Odpisu, ani kopii wskazywanej umowy źródłowej pełnomocnik powoda nie dołączył do akt. Okoliczność powyższa nie pozwala na ustalenie ewentualnego stosunku prawnego łączącego pozwaną z pierwotnym wierzycielem.

Należy podkreślić, że zgodnie z powołaną regulacją wynikającą z art. 6 k.c. powód miał obowiązek wykazać fakty istotne mające znaczenie w sprawie. Do takich należały zatem: istnienie wierzytelności, która przysługiwać miała wobec pozwanej oraz uprawnienie powoda do jej egzekwowania od pozwanej.

Celem wykazania zasadności swojego roszczenia strona powodowa przedłożyła odpis umowy przelewu wierzytelności, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji, wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i kopię wezwania do zapłaty .

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że umowa cesji wierzytelności jest dokumentem prywatnym i jako taki stanowi jedynie dowód na to, że osoba, która ją podpisała złożyła oświadczenie określonej treści i w danej formie (art. 245 k.p.c). Natomiast nie stanowi dowodu na istnienie wierzytelności nią objętych i w tym zakresie to na powodzie, który wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne spoczywa ciężar wykazania istnienia wierzytelności. Dokument ten może być co najwyżej jedynie dowodem na to, iż umowa przelewu wierzytelności pomiędzy wskazanymi podmiotami została zawarta. Skuteczność nabycia wierzytelności jest zaś zależna od istnienia zobowiązania nią objętego. Powyższej oceny nie zmienia treść załączonego przez stronę powodową wyciągu z elektronicznego załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności. Jest to bowiem jedynie jej integralny element i nie stanowi dowodu na istnienie wierzytelności w nim opisanej.

W ocenie Sądu powód, nie przedstawił dokumentów, które w dostateczny sposób uzasadniałyby twierdzenie o istnieniu pierwotnego zobowiązania, jak choćby wezwań do zapłaty, które wierzyciel pierwotny miałby kierować do J. M.. Stąd też analizowane dokumenty, stanowią jedynie dowód na potwierdzenie okoliczności zawarcia umowy cesji wierzytelności. Nie dowodzą natomiast istnienia czy też wysokości wierzytelności mającej przysługiwać powodowi wobec pozwanej. Powód nie przedłożył bowiem dostatecznych dowodów, z których wynikałby fakt, iż pozwana była związana obligacją z poprzednim wierzycielem.

Jako dowód istnienia zadłużenia po stronie pozwanej i jego wysokości powód przedłożył wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej. Dokument ten jednak nie stanowi dowodu, że wierzytelność nim objęta rzeczywiście istnieje. W wyroku z dnia 13.06.2013 r. wydanym w sprawie o sygn. V CSK 329/12 Sąd Najwyższy interpretował: „Dane ujmowane w księgach rachunkowych funduszu oraz wyciągu z tych ksiąg mogą stanowić dowód jedynie tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika na podstawie opisanego w tych księgach zdarzenia, np. cesji wierzytelności. Dokumenty te potwierdzają więc sam fakt zdarzenia w postaci cesji wierzytelności. Nie stanowią one jednak dowodu na skuteczność dokonanej cesji wierzytelności oraz istnienia i wysokości nabytej wierzytelności (...) LEX nr 1375500.

Z kolei od dnia 20 lipca 2013 r. obowiązuje § 2 art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546 ze zm.), który stanowi, że moc prawna dokumentów urzędowych, o której mowa w ust. 1, nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym.

Z tego też względu, fakt objęcia przelewem ewentualnego zobowiązania pozwanej J. M. powinien być dowiedziony zgodnie z regułami procedury cywilnej. Oznacza to, że Sąd ma prawo badać i rozważać okoliczności, które przedmiotowy wyciąg stwierdza w oparciu o pozostałe zaprezentowane dokumenty. Skoro zapisy w wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu nie znajdują potwierdzenia w innych dokumentach źródłowych

(brak umowy bankowej, harmonogramu spłat), to należy traktować je z ostrożnością i sięgać do innych dostępnych dowodów. Jeśli zaś wyciąg z ksiąg funduszu jest dokumentem prywatnym, to również dowodzi jedynie tego, iż w dokumentacji księgowej funduszu zapisano treść, którą odzwierciedla wyciąg. Analiza zapisu wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu w oparciu o pozostałe dowody, których moc dowodowa została opisana powyżej, w ocenie Sądu nie pozwalają na uznanie za wykazanego faktu zawarcia przez pozwaną (...) Bank Spółkę Akcyjną (aktualnie (...) Bank (...) Spółka Akcyjna) umowy, okoliczności niewykonania jej przez pozwaną, terminu wymagalności ewentualnej należności głównej, a także należności ubocznych.

Za dowód istnienia należności objętej pozwem nie można uznać również adresowanej do pozwanej kopii wezwania do zapłaty wraz ze specyfikacją zadłużenia i informacją o cesji wierzytelności. Z pisma tego można wywodzić jedynie to, iż w tej dacie powyższe pismo zostało zredagowane. Zwłaszcza, że stanowi ono kserokopię i nie zostało poświadczona za zgodność z oryginałem. Zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem judykatury niepoświadczona podpisem strony kserokopia nie jest dokumentem, a moc dowodowa kserokopii uzależniona od uprzedniego poświadczenia zgodności kserokopii z oryginałem (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 1994 r., III CZP 37/97, wyrok SN z dnia 10 lipca 2009 r., II CSK 71/09, wyrok SN z dnia 29 kwietnia 2009 r., II CSK 557/08). Nadto, zawiadomienie kierowane do pozwanej o przelewie wierzytelności, choćby nawet doręczone (w sprawie brak dowodu doręczenia) nie implikuje wniosku o istnieniu wierzytelności.

Reasumując stwierdzić należy, że strona powodowa nie przedstawiła dowodów pozwalających na uzasadnienie wniosku o istnieniu i wysokości należności dochodzonej w niniejszej sprawie. Powyższym rozważaniom, poczynionym na podstawie przepisów powołanych już wyżej, Sąd dał wyraz w sentencji wyroku.

J. M. nie stawiała się na rozprawę, nie żądała przeprowadzenia jej w swojej nieobecności i nie złożyła żadnych wyjaśnień. Z tego względu Sąd był zobligowany do wydania wyroku zaocznego na podstawie art. 339 § 1 k.p.c. Zgodnie z treścią art. 339 k.p.c., jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny, przy czym w takim wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W świetle powyższych rozważań - mając na uwadze niedostateczną wartość dowodową przedstawionych przez powoda reprezentowanego przez profesjonalnego pełnomocnika dokumentów, mających uprawdopodobniać podnoszone twierdzenia, na podstawie powołanych przepisów, Sąd orzekł jak w sentencji.

K. Murawka.